

Danes, SREDA, 26. januarja
Pavla
Sonce vzhide ob 7.34 in zatone ob
17.02. Dolžina dneva 9.28. Luna
vzhide ob 10.03 in zatone ob 21.49
Jutri, CETRTEK, 27. januarja
Janez

BRITANSKA OCENA SOVJETSKEGA POSREDOVANJA

Javnost za nov Taškent
tudi v Hanoju

Zakaj je bila prav SZ najprimernejša za vlogo posredovalca? - V. Britanija je dvomila o uspehu - Napiši premiera Kosigina - Ljudje so že naveličani tudi klanja v Vietnamu

LONDON, januarja. — Podpredsednik ZDA, Humphrey, je, kot je znano, v Delhiju čestitaval sovjetskemu premieru Kosiginu za vlogo v pomembnih zadevah, ki jih je imel pri sklenitvi sporazuma v Taškentu. Tudi v ostalih zahodnih deželah so bile na račun Kosigina in sovjetske diplomacije izrečene pohvale. Britanija ni bila izjema.

Ko je bila sovjetska vlada predložila, da bi se Ajub Kan in Sastri sestala v Taškentu, so v Britaniji — in ne samo v Britaniji — dvomili, da se bo iz tega kaj rodilo. Morda je pri tem bila osnovna misel — ki je Britanijo niso izgovorili — približno take: Če ni mogla Britanija, kot vodilna članica Commonwealtha, ničesar storiti — ko sta vendar tako Indija kot Pakistan tudi člana te skupnosti — kaj naj bi potem dosegla sila, ki do pred nedavnim sploh ni imela nikakršnega vpliva na indijski podkontinent?

V Londonu so si bili na jasnem, da Britanija ne more posredovati. V Indiji se je okrepilo prepričanje, da je Britanija v času spopada s Pakistanom bila pristranska. Zamerili pa so tudi ZDA, ki so z ustavitvijo dobav skušale na Indijo pritiskati, češ, da razsipa za vojno sredstva, ki bi jih lahko koristneje uporabila za ekonomski razvoj dežele. Iz takih in podobnih razlogov ni sta ne Britanija ne ZDA bili primerni za posredovanje.

Hruščov je, tako mu očitajo, v svoji politiki do tega dela sveta izrecno podpiral indijsko stališče v kašmirkem vprašanju, s čimer se je zameril Pakistanu. Ker se je Pakistan po drugi strani zameril ZDA, so se situaciji skušali spetno izkoristiti Kitajci in zanesiti razkorit med Indijo in Pakistanom. In ko je med obema državama izbruhnil oborožen spopad, se je zdelo, da bodo Kitajci ubrali bogate plodove.

V Britaniji in drugje menijo, da je prav ta kitajska igra opozorila Moskvo na nevarno situacijo na indijskem podkontinentu, ki bi se zelo lahko tudi poslabšala, in primorala SZ, da sprejme svoje stališče do Pakistana. Ne da bi se zamerila Indiji. Če bi, bi predstavljala velik uspeh sovjetske diplomacije, pravijo na Zahodu.

Nedvomno si je SZ pridobila zaupanje Delhija in Ravalpindijske tude s tem, da je zelo pazila, da bi ne prišla na indijsko ali pakistansko vlado, kot to ponekrat dela ameriška vlada. Za to je kot posredovalec bila sprejemljiva za oba med sabo sprta sosed.

Kot so v Britaniji dvomili, da bo sploh do sestanka v Taškentu prišlo, tako tudi niso verovali

Z Mosorja posnete
italijanske gore

Spilski ljubitelj gora in fotografator Jožko Gerželj, je z vrha Mosorja posnel najvišja vrhova Apenninske gorovja Malello in Gran Sasso d'Italia, visoka okrog 3000 metrov.

To je gotovo svojevrsten rekord fotografiranja na velike razdalje, saj je vrh Mosorja oddaljen od omenjenih italijanskih vrhov okrog 250 km. Ta redki posnetek je Gerželj napravil s pomočjo teleskopske optike.

v njegov uspeh, ko sta Ajub Kan in Sastri pristala nanj. Sicer pa so priznali, da predstavlja še samo to, da sta na sestanku pristala, uspeh, vendar so istočasno opozarjali na domala nepremostljive zapreke za kakršni si bo di sporazum. V nekaterih komentarjih je bilo celo opaziti kakor zlobnost, češ, tudi mi smo se skoraj dvajset let mučili s kašmirkim vprašanjem, pa naj se oni poizkusijo, kako peče ta kopriva.

Premier Kosigin pa je po treznem premisleku zelo odločno zgrabil za koprivo. Zvestnost je tvegala, da se srečanje v Taškentu izjalovi, s čimer bi, seveda, trpel tudi sovjetski ugled. Imel pa je, po mnenju mnogih britanskih komentatorjev, v rokah močan adut: ne Indija ne Pakistan, ki sta sprico sovjetske pobude čutila dolžno hvalnost, nista gostitelja hotela razočarati. Tako Indija kot Pakistan sta dobro vedela, da je sovjetski premier mnogo tvegala. Kljub temu se je nekaj časa zdelo, kot da se bova oba državnika razšla, ne da bi sporazum dosegla. Takrat pa je nastopil Kosigin ekli ne jedel ne spal, pač pa je hodil od enega do drugega, ju prepričeval, posredoval ter jima vlivl pogum — kot je zapisal nek britanski dopisnik iz Taškenta.

Uspeh sestanka v Taškentu pa je bil v resnici še večji, kot je bil kdorkoli pričakoval. Kašmirki spor ni rešen, toda tudi samo pri sporazumu o premirju ni ostalo. Umik čet z zasedenega ozemlja, nadaljnje vlaganje naporov za zblizanje med obema državama, prenehanje s sovražno propagando in sam duh sporazuma, vse to predstavlja morda še več, kot so sami Kosigin, Sastri in Ajub Kan pričakovali.

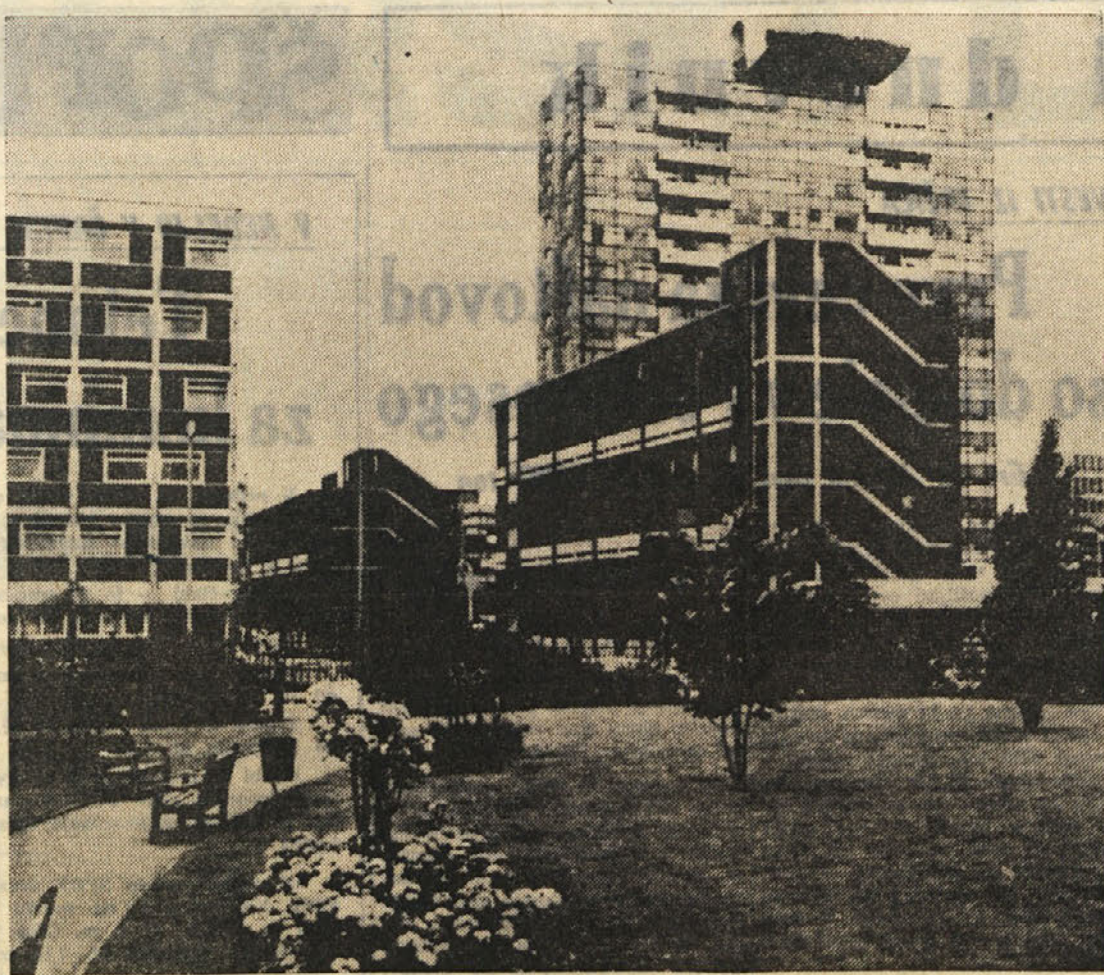
Na koristi od sporazuma računata tudi Britanija in Amerika, predvsem zaradi tega, kar vlada v Londonu prepričanje, da je Moskva dolžna in tudi voljna spodbujati Pakistan in Indijo k izpolnjevanju sporazuma ter vztrajati na tej poti.

Britanska javnost vidi v sporazumu v Taškentu ter v Kosiginovem posredovanju dokaz, da se tudi v ta sfera predele sveta spori morajo rešiti na mirni način. Na očitku tega prihaja tudi do zaključka, oziroma upanja, da bi se Taškent mogel ponoviti tudi v Hanoju, čeprav je vietnamska vojna drugačna, a tudi nevarnejša od indijsko-pakistanskega spora.

Ljudje v Britaniji so si vietnamskega klanja in jih je groza pred bodočnostjo, če bi se vojna nadaljevala. Zdelo se je, da bi se ta vojna čimprej končala, je čedalje močnejša, občutiti jo je povsod — tudi v vladi. Ljudje različnejših stališč in mnenj so prepričani, da je prav zdaj nastopil tisti trenutek, ki ga je za vsako ceno treba izkoristiti v prid miru. Upajo skratka, da bo SZ tudi v vietnamski vojni z uspehom posredovala, kot je bila to storila v Taškentu.

Vloga SZ postaja, potemtakem, glede na njeno osnovno politično smer borbe za uveljavitev mirolnega sožitja med narodi in mirnega reševanja mednarodnih sporov, na svetu čedalje pomembnejša, kar ji omogoča ne samo ustrezno odlično mesto v svetovni skupnosti narodov, marveč — in to je še važnejše — tudi zaupanje svetovne javnosti v njeno politiko in stališča.

B. P.

Pogled na Golden Lane (Zlata ulica), londonsko četrti, ki je zgrajena na osnovi najsodobnejših urbanističnih in gradbenih principov. Med vojno je bila popolnoma uničena. Njena takojšnja obnovitev je onemogočila razne spekulacije, ki bi za gotovo škodile stanovanjski gradnji v prid najpotrebnejšim

«Videl sem, kako so umorili Ben Barko»

IZJAVA ENEGA OD UGRABITELJEV MAROŠKEGA POLITIKA, GEORGESA FIGONA

Mednarodna afera, v ozadju katere se še marsikaj skriva - Prvi trenutek Ben Barka ni kazal strahu, kasneje pa je postajal vse bolj nemiren - Telefonski razgovor z Marokom - Usualno sredstvo v čaju - Umor kot v klavnici

Mednarodna javnost z največjim interesom sledi razvoju mednarodne afe, do katere je prišlo z ugrabitvijo Ben Barka, znanega maroškega opozicijskega voditelja. Afera se dejansko čedalje bolj zapleta, kar navaja človeka na zaključek, da se v njenem ozadju skriva še marsikaj presnetljivega. Dejstvo je, da so pri ugrabitvi sodelovali tudi pripadniki policije. Eden od ugrabiteljev nesrečnega maroškega politika, Georges Figon, pa je v poslasti izpovedi, ki jo ponatiskujemo po francoskem »L'Espresso«, takole opisal ugrabitev same:

Ben Barko smo ugrabili 29. oktobra ob 12.30. V spremstvu nekoga mladega moškega je izstopil iz taksijske pred knjižarno »La Poche« in si začel ogledovati knjige. Ni res, da bi ga bil prepoznal jaz, kot se zatrjuje, opazil ga je Lopez. On je dal znamenje policistoma Souchou in Volto. Ta dva sta pristopila k Benu Barki. »Francoska policija« sta mu rekla, »morava vas odpeljati na razgovor«.

Ben Barka ni bil videti presenečen, zahteval je samo njune izkaznice. Potem jima je brez upiranja sledil v avto, ki je zapeljal proti letališču Orly. Prvi del poti so v avtomobilu vsi molčali, toda ko je avto zavozil mimo letališča, se je Ben Barka vzmrl. »Gre za to,« mu je pojasnil eden od pravih policistov, »da bi vas videl šef.« Ben Barka je takoj pomislil, da gre za kakega visokoga policijskega uradnika, najverjetneje za vodjo službe državne varnosti. Rekel je: »Oprostite, toda prepričan sem, da nisem ničesar zakrivil proti Franciji.« Ob-

enem je omenil, kako da ga je sprejel general de Gaulle ter zatrjeval, kako visoko cenil francoskega predsednika. Pristavil je še: »Moja vest je povsem mirna.« Souchou, Volto in Lopez so Ben Barko pripeljali pred vilo Joa Bouchesehica v Fontenay-le-Vicou in se takoj vrnili v Pariz. V vili so Ben Barko odpeljali v lepo sobo v prvo nadstropje. Še vedno je bil zelo miren. Iz torbe je potegnil knjigo in začel brati. Potem je prošil za čaj in Dubail mu ga je prinesel. Jaz sem prišel v vilo s taksijem. Nekoliko kasneje je Jo rekel Ben Barki, da se je nekaj zapletlo in da bo »šef« malo zamudil. Postal je nekoliko nestrpen, toda še vedno ni bil v skrbeh, ker je pač mislil, da gre za visokega policijskega uradnika.

Zvečer je legel, mi pa smo telefonirali v Maroko šefu policije Oufkirju. Mi smo Marokance že nekajkrat skušali potegniti ter jim izvesti denar, zato nas je Dimi posmehljivo vprašal: »No, kaj pa imate tokrat za bregom?« Odgovoril mu Dubail: »Toda, saj vam pravimo, da je zavoj pri nas.«

»Kaj, zavoj?«
»Da, zavoj.«
»Pripravljen, da ga odnesemo?«
»Da, pripravljen.«
»Prav, pridemo.«

Računalni smo, da bosta Dimi in Oufkir potrebovala za pot precej ur. Dubail je obvestil Ben Barko, da je sestanek preložen za jutri. Prinesel mu je tudi večerjo. Znova je postal nemiren, končno pa je le zaspal. Dimi je prišel v vilo v spremstvu nekoga Achachija v soboto popoldne. Pazili smo, da bi ga Ben Barka ne videl. Dimi je videl hladan in sproščen, pa pravi: »Likvidiral ga bomo. Zadevo bomo uredili tukaj, potem pa ga bomo pokopali kje na polju.« Manjši preplah. Nikogar ne mika, da bi ubil Ben Barko. Sprva kaj takega sploh ni bilo domenejeno. Posvetujemo se med sabo. Potem pa Dimi pravi: »No, bo kaj? Ste se odločili?« Odgovoril mu: »Tukaj ne moremo storiti ničesar, moramo ga prepeljati v Lopezovo hišo. Jo priklama, si pogledi mislice na roki in reče: »Imam 53 let, toda nisem še za staro šaro. Levica bo še kar dobrala.« Potem se odločimo, da damo Ben Barki za vsak primer čaj z uspalnim sredstvom. Prinesel mu ga je Dubail, v njem je bil fenelgan. Počakali smo še četrte ure, zatem so odšli v njegovo sobo Jo in še trije drugi. Ko jih je Ben Barka zagledal, je vstal iz naslanjaja in vprašal:

»Nikolaj Pavlov, astronom iz Leningrada, je izjavil, da tako upoštevajo kroženje Zemlje traja že trideset let, vendar so pojav bili opazili šele v zadnjem času, in to zahvaljujoč se izpopolnjeni merilni tehniki. Vzroki počasnejše rotacije Zemlje niso znani. Po mnenju mnogih učenjakov bi mogla biti vzrok za to maksimalna aktivnost Sonca, ki se periodično ponavlja vsako stoletje. Le-ta namreč v zemeljski atmosferi ustvarja intenzivna žarkovna kroženja.«

Moskovski astronom David Belocerkovski pa meni, da se je spremenila gostota Zemlje.

Na omenjenem sestanku so učenjaki poudarili, da so v letih 1956, 1957 in 1963 bile zaznane največje spremembe v hitrosti rotacije Zemlje.

Na omenjenem sestanku so učenjaki poudarili, da so v letih 1956, 1957 in 1963 bile zaznane največje spremembe v hitrosti rotacije Zemlje.

Na omenjenem sestanku so učenjaki poudarili, da so v letih 1956, 1957 in 1963 bile zaznane največje spremembe v hitrosti rotacije Zemlje.

Na omenjenem sestanku so učenjaki poudarili, da so v letih 1956, 1957 in 1963 bile zaznane največje spremembe v hitrosti rotacije Zemlje.

Na omenjenem sestanku so učenjaki poudarili, da so v letih 1956, 1957 in 1963 bile zaznane največje spremembe v hitrosti rotacije Zemlje.

Na omenjenem sestanku so učenjaki poudarili, da so v letih 1956, 1957 in 1963 bile zaznane največje spremembe v hitrosti rotacije Zemlje.

Na omenjenem sestanku so učenjaki poudarili, da so v letih 1956, 1957 in 1963 bile zaznane največje spremembe v hitrosti rotacije Zemlje.

»Kaj se dogaja?« Jo skoči naprej in zamahne, toda zgreši. Za njim naskočijo Ben Barko Dubail, Palisse in Le Ny. Udrihajo po njem na vso moč. Ben Barka udarja nazaj brez besed. Ben Barka je kmalu ves oblit s krvjo, obraza sploh ni več moč prepoznati.

Zgoraj silimo velikanski truš, lomljenje pohištva in zvenekanje črpinj. Tedaj se povzpne v prvo nadstropje Dimi in Achachi. Brž ko zagleda Dimija, Ben Barko zgrabi groza: ne brani se več. Palisse prinese vrvi, s katerimi ga zvežejo. V tistem trenutku pride tudi Oufkir. Na glavi ima mehak črn klobuk, videti je kot morilec. Vpraša: »Je zgoraj?« Odgovorim mu pritrdilno. »No, pa ga imamo,« reče preprosto.

Ko Ben Barka zagleda Oufkirja, se ponovno začne braniti. Le-ta pa pravi: »Vem za odlično sredstvo, ki ga bo hitro pomirilo.« Z bodalom mu začne rezati vrat in prsi. Videti je, da uživa kot ki-zurrg. Tedaj mu Dimi nekaj reče v arabščini, verjetno mu pojasnjuje, da je treba Ben Barko prepeljati v Lopezovo vilo, zakaj Oufkir se obrne k Joju in mu reče: »No, pa pojdimo tja.« Ben Barki zamašimo usta, ga odnesemo po stopnicah ter položimo v avto z diplomatsko tablico. Zatem ga odpeljejo v Ornoy k Lopezu, kjer nezvestnega Ben Barko takoj odnesejo v klet. Tu so ga privezali k peči za centralno kurjavo, tako da je bil ves zvit in sploh ni mogel dihati. Nekit Marokanec pa je dejal: »Bo kar dobro tako.« V resnici je Ben Barka že bil mrtev.

Zberemo se v sprejemnici. Tu Oufkir najprej pojasni, da je mo-

JUGOSLOVANSKA PRESTOLNICA IN NJENI PREBIVALCI

Kdo so, kakšni so in kaj delajo današnji Beograjčani

Njihova povprečna starost znaša komaj 27 let - Beograd si zasluži naziv mesta mladosti, kljub nekaterim stoletnikom - Ali so res vsi Beograjčani tudi tu rojeni? - Nekaj zanimivih podatkov v zvezi z zaposlitvijo

O Beogradu se ve marsikaj, a zagotovo ne vse najbolj natančno. Da predstavlja največji jugoslovanski mestni aglomerat, je znano, ima pa vrhu tega še vrsto svojih posebnosti in značilnosti, pogosto zelo zanimivih in nepoznatih celo samim njegovim prebivalcem.

V zvezi z njim se postavljajo številna zanimiva vprašanja. Na primer: ali je moč Beograd smatrati za velempirijo in zakaj? In Beograjčani? Kaj vemo o njih, razen tistih splošno znanih stvari, da so odkriti, gostoljubni in vselej za šalo razpoloženi ljudje? Sicer pa: kdo so, kaj delajo, koliko zaslužio in porabijo, kako žive, ali plačujejo poseben davek kot prebivalci glavnega mesta — vse to je bolj ali manj znano, a kljub temu, kot se zdi, ne povsem. Skušajmo o tem spregovoriti nekaj na kratko.

S čim naj bi najprej predstavili

Beograd? Kaj je to, kar je samo njegovo, a je kljub temu še — malo znano? So morda to ogromne zgradbe, njihovo število, položaj mesta, dolžina njegovih podzemskih instalacij ali njegovi ljudje?

To zadnje, se zdi, da je še najbolj znano, pa je dejansko morda še najmanj.

Vsi bolj ali manj gotovo vedo, da se Beograd spreminja v milijonsko mesto. V to danes sploh ne gre več dvomiti. Po zadnjih zanesljivih podatkih šteje trenutno 2.300.000 prebivalcev. Toda, kdo bi vedel natančno povedati, kakšni so v glavnem ti ljudje. So po večini mladi, srednje starosti ali starejši, oziroma starčki?

Odgovor bo gotovo presnetil tudi same Beograjčane: Beograd je vsekar mesto mladih, za kaj povprečna starost njegovih prebivalcev znaša samo okrog 27 let. Vendar, če bi se v zvezi s

tem podatkom pojavili kaki dvomi, pa naj neverni Tomaži upoštevajo naslednje podatke: Pri zadnjem štetju prebivalstva je bilo ugotovljeno, da je v Beogradu otrok do 14. leta starosti 301 tisoč 394, kar predstavlja eno četrtno prebivalstva. Mladih ljudi do 29. leta starosti je 218.780, tako da ti skupaj s prej navedenimi, predstavljajo polovico vseh beograjskih prebivalcev. Oseb srednje starosti od 30 do 49. leta je 259.811, v tem ko je onih nad 50 let starosti 163.325. Stoletnikov je v Beogradu komaj nekaj 10. Med Beograjčani je končno največ tudi onih — 171 tisoč — ki so nekje na zlati sredini med 30 in 40. leti. Ti predstavljajo ogrode prebivalstva. Strokovnjaki pravijo: »Saj to je izvrstno — sami mladi, krepki, ambiciozni ljudje, ki predstavljajo »hrbenico«, motor mesta!«

Po tem kratkem starostnem pregledu prebivalstva glavnega mesta, se nam postavlja zdaj še neko drugo, nekoliko zagosteno vprašanje: »Koliko pa je pravzaprav Beograjčanov, ki so v resnici Beograjčani?« Ali predstavljajo večino prebivalstva oni, ki že od nekdaj žive v njem, ali prišleki? Presodite sami na osnovi podatkov, ki vam jih posreduje-mo.

Pred dvema desetletjema je na področju Beograda živel okrog 410.000 ljudi. Danes jih živi tu, kot smo že omenili, okrog 992 tisoč. To pomeni, da se je število mestnega prebivalstva povečalo za 2,3-krat. Ali je to tega prišlo na osnovi naravnega prirastka ali s priseljevanjem? Odnos 3:1 (300 tisoč proti 100.000) je v prid tega drugih. Iz tega lahko zaključimo, da je Beograd pravzaprav mesto novih priselencev. Ljudi pa priteguje z neko posebno močjo, kot so tudi pota in oblike njihovega obstoja v njem zgodba zase...

Naj bo kakor hoče, povsem zanesljivo in odkrito lahko trdimo, kar so že mnogi tuji opazili, da je namreč Beograd nekakšna mala Jugoslavija. In kako bi to ne odgovarjalo resnici, če pa v njem živi: 728.068 Srbov, 31.138 Hrvatov, 18.077 Crnogorcev, 13.044 Makedoncev, 9.870 Slovencev, 8.033 Albancev, 5.043 Madžarov, 1.922 Bolgarov, 1.872 Romunov in še vrsta pripadnikov drugih nacionalnosti, ki žive v Jugoslaviji.

Kljub temu, kljub tej nacionalni pestrosti, pa tega domala sploh ni opaziti, kakor to tudi nobenega ne moti. Nasprotno, vsi ki pridejo in se nasele v Beograd, že v najkrajšem času pravijo: »Mi, Beograjčani...«

Tako bi bil naš okvirni pregled beograjskih prebivalcev nekoliko zaključeno. Sedaj se lahko z njimi samo še intenzivne seznanimo, namreč glede tega, kaj in kje delajo, kako najraje zabavajo, oziroma, koliko jih je zaposlenih in koliko ne.

Prejone mnogim je še ni znan, je pa zato docela svež naslednji podatek: v Beogradu je v preteklem letu bila zaposlena samo tretjina njegovih prebivalcev, se pravi okrog 330.000 oseb. Od tega okrog 250.000 v gospodarskih, ostali pa v negospodarskih dejavnostih.

Pretežno število Beograjčanov je lani delalo v industriji — 87.121, najmanj pa v gozdarstvu — vsega 282. V Beogradu je nadalje tudi dokajšnje število namencev: v družbenih in državnih službah je zaposlenih 21.183 oseb. Na avtobusih, tramvajih, železnicih in v letalskem prometu pa dela 27.279 ljudi. V trgovinah, restavracijah, hotelih streže gostom okrog 40.000 oseb. Obrtniške usluge nudi 18.397, streho nad glavo, se pravi stanovanja, pa gradi 33.361 oseb, v tem ko približno isto število ljudi počuje in vzgaja otroke, ter omogoča kulturno življenje in ostalo zabavo.

Ali pa to tudi pomeni, da je Beograd nekakšen »Eldorado za zaposlitev?« Delni odgovor na to vprašanje nam dajejo naslednji najnovejši podatki: Po gospodarski reformi se je tem zaposlovanje zmanjšalo: vendar velja to predvsem za gospodarske, kjer se je število zaposlenih zmanjšalo za 3,6 odstotka, medtem ko znaša to zmanjšanje v negospodarskih dejavnostih komaj 0,8 odstotka. Med vsemi sta morda ta dva zadnja podatka še najbolj zanimiva. Vsekakor se bodo ustrezni čimljiki morali z njima pobliže seznaniti.

M. S.

O Beogradu se ve marsikaj, a zagotovo ne vse najbolj natančno. Da predstavlja največji jugoslovanski mestni aglomerat, je znano, ima pa vrhu tega še vrsto svojih posebnosti in značilnosti, pogosto zelo zanimivih in nepoznatih celo samim njegovim prebivalcem.

V zvezi z njim se postavljajo številna zanimiva vprašanja. Na primer: ali je moč Beograd smatrati za velempirijo in zakaj? In Beograjčani? Kaj vemo o njih, razen tistih splošno znanih stvari, da so odkriti, gostoljubni in vselej za šalo razpoloženi ljudje? Sicer pa: kdo so, kaj delajo, koliko zaslužio in porabijo, kako žive, ali plačujejo poseben davek kot prebivalci glavnega mesta — vse to je bolj ali manj znano, a kljub temu, kot se zdi, ne povsem. Skušajmo o tem spregovoriti nekaj na kratko.

S čim naj bi najprej predstavili

Beograd? Kaj je to, kar je samo njegovo, a je kljub temu še — malo znano? So morda to ogromne zgradbe, njihovo število, položaj mesta, dolžina njegovih podzemskih instalacij ali njegovi ljudje?

To zadnje, se zdi, da je še najbolj znano, pa je dejansko morda še najmanj.

Vsi bolj ali manj gotovo vedo, da se Beograd spreminja v milijonsko mesto. V to danes sploh ne gre več dvomiti. Po zadnjih zanesljivih podatkih šteje trenutno 2.300.000 prebivalcev. Toda, kdo bi vedel natančno povedati, kakšni so v glavnem ti ljudje. So po večini mladi, srednje starosti ali starejši, oziroma starčki?

Odgovor bo gotovo presnetil tudi same Beograjčane: Beograd je vsekar mesto mladih, za kaj povprečna starost njegovih prebivalcev znaša samo okrog 27 let. Vendar, če bi se v zvezi s

tem podatkom pojavili kaki dvomi, pa naj neverni Tomaži upoštevajo naslednje podatke: Pri zadnjem štetju prebivalstva je bilo ugotovljeno, da je v Beogradu otrok do 14. leta starosti 301 tisoč 394, kar predstavlja eno četrtno prebivalstva. Mladih ljudi do 29. leta starosti je 218.780, tako da ti skupaj s prej navedenimi, predstavljajo polovico vseh beograjskih prebivalcev. Oseb srednje starosti od 30 do 49. leta je 259.811, v tem ko je onih nad 50 let starosti 163.325. Stoletnikov je v Beogradu komaj nekaj 10. Med Beograjčani je končno največ tudi onih — 171 tisoč — ki so nekje na zlati sredini med 30 in 40. leti. Ti predstavljajo ogrode prebivalstva. Strokovnjaki pravijo: »Saj to je izvrstno — sami mladi, krepki, ambiciozni ljudje, ki predstavljajo »hrbenico«, motor mesta!«

Po tem kratkem starostnem pregledu prebivalstva glavnega mesta, se nam postavlja zdaj še neko drugo, nekoliko zagosteno vprašanje: »Koliko pa je pravzaprav Beograjčanov, ki so v resnici Beograjčani?« Ali predstavljajo večino prebivalstva oni, ki že od nekdaj žive v njem, ali prišleki? Presodite sami na osnovi podatkov, ki vam jih posreduje-mo.

Pred dvema desetletjema je na področju Beograda živel okrog 410.000 ljudi. Danes jih živi tu, kot smo že omenili, okrog 992 tisoč. To pomeni, da se je število mestnega prebivalstva povečalo za 2,3-krat. Ali je to tega prišlo na osnovi naravnega prirastka ali s priseljevanjem? Odnos 3:1 (300 tisoč proti 100.000) je v prid tega drugih. Iz tega lahko zaključimo, da je Beograd pravzaprav mesto novih priselencev. Ljudi pa priteguje z neko posebno močjo, kot so tudi pota in oblike njihovega obstoja v njem zgodba zase...

Naj bo kakor hoče, povsem zanesljivo in odkrito lahko trdimo, kar so že mnogi tuji opazili, da je namreč Beograd nekakšna mala Jugoslavija. In kako bi to ne odgovarjalo resnici, če pa v njem živi: 728.068 Srbov, 31.138 Hrvatov, 18.077 Crnogorcev, 13.044 Makedoncev, 9.870 Slovencev, 8.033 Albancev, 5.043 Madžarov, 1.922 Bolgarov, 1.872 Romunov in še vrsta pripadnikov drugih nacionalnosti, ki žive v Jugoslaviji.

Kljub temu, kljub tej nacionalni pestrosti, pa tega domala sploh ni opaziti, kakor to tudi nobenega ne moti. Nasprotno, vsi ki pridejo in se nasele v Beograd, že v najkrajšem času pravijo: »Mi, Beograjčani...«

Tako bi bil naš okvirni pregled beograjskih prebivalcev nekoliko zaključeno. Sedaj se lahko z njimi samo še intenzivne seznanimo, namreč glede tega, kaj in kje delajo, kako najraje zabavajo, oziroma, koliko jih je zaposlenih in koliko ne.

Prejone mnogim je še ni znan, je pa zato docela svež naslednji podatek: v Beogradu je v preteklem letu bila zaposlena samo tretjina njegovih prebivalcev, se pravi okrog 330.000 oseb. Od tega okrog 250.000 v gospodarskih, ostali pa v negospodarskih dejavnostih.

Pretežno število Beograjčanov je lani delalo v industriji — 87.121, najmanj pa v gozdarstvu — vsega 282. V Beogradu je nadalje tudi dokajšnje število namencev: v družbenih in državnih službah je zaposlenih 21.183 oseb. Na avtobusih, tramvajih, železnicih in v letalskem prometu pa dela 27.279 ljudi. V trgovinah, restavracijah, hotelih streže gostom okrog 40.000 oseb. Obrtniške usluge nudi 18.397, streho nad glavo, se pravi stanovanja, pa gradi 33.361 oseb, v tem ko približno isto število ljudi počuje in vzgaja otroke, ter omogoča kulturno življenje in ostalo zabavo.

Ali pa to tudi pomeni, da je Beograd nekakšen »Eldorado za zaposlitev?« Delni odgovor na to vprašanje nam dajejo naslednji najnovejši podatki: Po gospodarski reformi se je tem zaposlovanje zmanjšalo: vendar velja to predvsem za gospodarske, kjer se je število zaposlenih zmanjšalo za 3,6 odstotka, medtem ko znaša to zmanjšanje v negospodarskih dejavnostih komaj 0,8 odstotka. Med vsemi sta morda ta dva zadnja podatka še najbolj zanimiva. Vsekakor se bodo ustrezni čimljiki morali z njima pobliže seznaniti.

M. S.

O Beogradu se ve marsikaj, a zagotovo ne vse najbolj natančno. Da predstavlja največji jugoslovanski mestni aglomerat, je znano, ima pa vrhu tega še vrsto svojih posebnosti in značilnosti, pogosto zelo zanimivih in nepoznatih celo samim njegovim prebivalcem.

V zvezi z njim se postavljajo številna zanimiva vprašanja. Na primer: ali je moč Beograd smatrati za velempirijo in zakaj? In Beograjčani? Kaj vemo o njih, razen tistih splošno znanih stvari, da so odkriti, gostoljubni in vselej za šalo razpoloženi ljudje? Sicer pa: kdo so, kaj delajo, koliko zaslužio in porabijo, kako žive, ali plačujejo poseben davek kot prebivalci glavnega mesta — vse to je bolj ali manj znano, a kljub temu, kot se zdi, ne povsem. Skušajmo o tem spregovoriti nekaj na kratko.

S čim naj bi najprej predstavili

Beograd? Kaj je to, kar je samo njegovo, a je kljub temu še — malo znano? So morda to ogromne zgradbe, njihovo število, položaj mesta, dolžina njegovih podzemskih instalacij ali njegovi ljudje?

To zadnje, se zdi, da je še najbolj znano, pa je dejansko morda še najmanj.

Vsi bolj ali manj gotovo vedo, da se Beograd spreminja v milijonsko mesto. V to danes sploh ne gre več dvomiti. Po zadnjih zanesljivih podatkih šteje trenutno 2.300.000 prebivalcev. Toda, kdo bi vedel natančno povedati, kakšni so v glavnem ti ljudje. So po večini mladi, srednje starosti ali starejši, oziroma starčki?

Odgovor bo gotovo presnetil tudi same Beograjčane: Beograd je vsekar mesto mladih, za kaj povprečna starost njegovih prebivalcev znaša samo okrog 27 let. Vendar, če bi se v zvezi s

tem podatkom pojavili kaki dvomi, pa naj neverni Tomaži upoštevajo naslednje podatke: Pri zadnjem štetju prebivalstva je bilo ugotovljeno, da je v Beogradu otrok do 14. leta starosti 301 tisoč 394, kar predstavlja eno četrtno prebivalstva. Mladih ljudi do 29. leta starosti je 218.780, tako da ti skupaj s prej navedenimi, predstavljajo polovico vseh beograjskih prebivalcev. Oseb srednje starosti od 30 do 49. leta je 259.811, v tem ko je onih nad 50 let starosti 163.325. Stoletnikov je v Beogradu komaj nekaj 10. Med Beograjčani je končno največ tudi onih — 171 tisoč — ki so nekje na zlati sredini med 30 in 40. leti. Ti predstavljajo ogrode prebivalstva. Strokovnjaki pravijo: »S

Goriško-beneški dnevnik

STARŠI SE PRITOŽUJEJO

Zakaj so v vrtcih ONAIRC zvišali mesečne dajatve staršev na 3000 lir?

Občinska uprava naj posreduje za enak postopek kot v občinskih otroških vrtcih

Starši s področja goriške občine, pa tudi iz drugih krajev naše pokrajine, ki imajo svoje otroke v otroških vrtcih, ki jih upravlja ustanova ONAIRC, se pritožujejo zaradi ponovnega povišanja mesečne pristojbine, ki jo morajo plačevati za svoje otroke. Z lani so to pristojbino zvišali od 1500 na 2000 lir za vsakega otroka mesečno, v začetku tega meseca pa so jo ponovno dvignili na 3000 lir.

Med tem časom so stavkali uslužbenec te ustanove in država je obljubila večjo pomoč. Med tem so v parlamentu razpravljali tudi o tem, da bi vse otroške vrte prevzela država, pa je prav zaradi tega zakonske predloga pri njegovem glasovanju vlada padla. V otroških vrtcih pa gre iz slabega v slabše. Čeprav so povišali vzdrževnino, pa je, tako nam zatrjujejo starši po predmetnih vrtcih te ustanove, hrana, ki jo nudijo, slaba in nezadostna.

V pričakovanju izglasovanja in uveljavljanja zakona za podpiranje vseh vrtcev, bi bilo prav, da se ta zadeva vsaj začasno bolje uredi. V občinskih otroških vrtcih v Goriči nudijo boljše hrano ter plačujejo starši samo po 1500 lir mesečno. Zakaj ne bi občina v tem smislu posredovala tudi v otroških vrtcih ONAIRC na svojem področju?

Tudi na sestanku, ki ga je organizirala pred dnevi KPI v Trzinu, so se deželni organi razpravljali o vprašanju otroških vrtcev in pri tem povedali svoje stališče o tem, zakaj so glasovali v parlamentu

Dr. Joža Vilfan

v klubu «S. GREGORČIČ»

Danes, 26. t. m. ob 20.30 bo v klubu «S. Gregorčič» na Verdievem korzu 13 v Goriči predaval znani tržaški rojak

dr. Joža Vilfan

ki bo govoril o svojih bogatih in pestrih spominih na Trst.

Vabljeni!

Kino

Gorica

CORSO. 17.00: «Il corpo», M. Saga in J. Cavazov; japonski barvni film; mladini pod 18. letom vstop prepovedan.

VERDI. 17.00: «Il ritorno di Ringo», G. Gemma in N. Navaro; italijanski kinemaskopski film v barvah; mladini pod 14. letom vstop prepovedan.

MODERNISSIMO. 17.00: «Madamigella di Maupin», C. Spaak, R. Hossein in T. Millan. Francoski kinemaskopski film v barvah. Mladini pod 18. letom vstop prepovedan.

VITTORIA. 17.15: «La spia che venne dall'Ovest», Sean Flynn in H. Messmer; italijanski črnbeli kinemaskopski film.

CENTRALE. 17.00: «La grande battaglia di Sebastopol», M. Bogard in A. M. Micoletti; barvni kinemaskopski film.

DEZURNA LÉKARNA
Danes ves dan in ponoči je odprta v Goriči lekarna KUERNER, Korzo Italija št. 10, tel. 25-76.

TEMPERATURA VECERJA
Včeraj smo imeli v Goriči najvišjo temperaturo 13,5 stopinje ob 14.50, najnižjo minus 0,3 stopinje ob 8.30; povprečne dnevne višave je bilo 68 odstotkov.

VESTI IZ TRŽIČA

Prve cevi za naftovod so dospele v Portorosego

Gre za 28 km cevi, ki tehtajo 6710 ton

V pristanišče Portorosego je priplul večerjanski prekomornik «Giovanna», ki je pripeljal iz Taranta prvo pošiljko cevi za naftovod Trst-Bavarska, ki jih bodo v posebnem delovšču pri tovarni Sol. v pripravi za položitev pod zemljo.

Pred dnevi je bil na pokrajinskem sešdu Cultivatori diretti v Goriči sestanek predstavnikov sekaij tega združenja. Udeležil se ga je tudi deželni odbornik za načrtovanje Ciociani. Na sestanku so med drugim razpravljali o pripravi za gradnjo zadružne vinske kleti in o mlečni centrali. Kar se kleti tiče so sklenili, da bodo sklicali sestanek izvedencev, ki naj bi proučili način in rok za izvedbo tega načrta.

V pristanišče Portorosego je priplul večerjanski prekomornik «Giovanna», ki je pripeljal iz Taranta prvo pošiljko cevi za naftovod Trst-Bavarska, ki jih bodo v posebnem delovšču pri tovarni Sol. v pripravi za položitev pod zemljo.

Gre za cevi po 12 metrov dolžine in po 1 meter premera, ki tehtajo skupaj 6710 ton. Skupaj merijo v dolžino skoro 28 km. Tej prvi pošiljki bo sledilo še pet drugih tja do meseca aprila. S temi cevmi bodo napravili naftovod od Trsta do Timaua na italijansko - avstrijski meji. Na delovšču pri Solvayu pripravljajo vse potrebno. V kratkem nameravajo začeti s prevleko cevi.

Pokrajinsko zborovanje balincarjev ENAL

V prostorih dopolnora podjetja «Solway» v Trzinu je bil preteklo nedeljo občni zbor pokrajinske zveze balincarjev ENAL.

Zborovanje je vodil pokrajinski vodja ENAL Fausto Barbara, ki je dal tudi poročilo o delovanju balincarjev v preteklem letu. Razvila se je tudi debata o tem, ali naj za balincanje sprejmemo sistem «internacional» ali pa «punto e vollo». Na Goriškem je za vsakega od teh sistemov polovica članov. Zato bo moral novi odbor, ki so ga ob tej priliki izvolili, odločiti v tej zadevi. Novi odbor bo imel svojo prvo sejo jutri, v četrtek 27. t. m. v Gradiski. Na seji si bodo odborniki porazdelili delovna mesta. Ob tej priliki bodo določili tudi pokrajinskega delegata za vsedežni kongres balincarjev, ki bo v Neaplju 5. in 6. februarja. Na obnem zboru so tudi razdelili odlikovanja zmagovalcem na tekmah v lanskem letu.

PISMO UREDNISTVU

Drobtinice za ptice

Čenjeni urednik,
sem velik ljubitelj ptic in se obracam na vas z majhno prošnjo, ki bi želel, da jo objavite v vašem listu. Zima je, mraz in tudi sneg. Hrane za ptice pa bolj malo. Ali ne bi bilo lepo, če bi otroci poslali drobtinice, ki ostajajo v kuhinji, na primernem kraju, da bi se ptice krmile z njimi. Videli bi, koliko lepih pticok, bi se priložnost, ali ne bi bilo lepo zadoščenje najboljše plačilo za tako dobro delo?

dimniku Maria Peteanija. Ko so prišli gasilci na mesto je oženj zajež že pod in strop v stanovanju in ognjegasci so se morali truditi skoro eno uro, da so najprej omeljili in potem pogasili ogenj, ki pa je kljub temu uničil dva kv. m. poda in tramovja. Povzročeno škodo cenijo okrog 100.000 lir.

Na delu v Safogu se je ponesrečil

Včeraj dopoldne nekaj po 11. uri se je ponesrečil na delu v tovarni Safog 45-letni Florjan Sfiligoj iz Stražice, UL. Colombo 2. Ko je nekaj vrtil s pnevmatičnim svedrom, je nenadoma padel na tla. Z avtom Zelenega križa so ga odpeljali v civilno bolnišnico, kjer skušajo ugotoviti vzrok za nesrečo. Omenjeni sveder ne predstavlja namreč nobene nevarnosti pri delu in po vsej verjetnosti, je Sfiligoj postal malo slab.

Granata v Stražah

Včeraj dopoldne so vojaški izvedenci iz Trsta odstranili bombo, ki so jo prejšnji dan našli v bližini hiše št. 47 v UL. Torliani v Stražah. Takoj po najdbi so domačini obvestili karabinjerje iz UL. Montesanto, ki so granato zastražili. Šlo je za veliko granato kalibra 149 italijanske izdelka, ki je ostala tam zarita v zemlji še iz časa prve svetovne vojne.

Nesreči na delu

Na delu v CRDA sta se ponesrečila včeraj dva delavca, prvi 25-letni Franco Berton iz Turjaka se je ranil ob električni žici, ki mu je padla na glavo in mu povzročila rano ter pretes možganov. V bolnišnici so ga pridržali za 20 dni. Drugi je 45-letni Guerrino Cumini iz Verse, ki se je z železom ranil na spodnji usti. Pridržali so ga za 10 dni na zdravljenju.

Avto podri mopedista

Včeraj okrog 13.30 se je peljal 70-letni Giorgio Lupi iz UL. Rabata z mopedom po UL. Alviano proti Rdeči hiši. Na križišču v UL. Kravos pa ga je podri avto fiat 600, ki je prihajal iz te ulice in ga je vrazil 32-letni Ivan Kovie iz Podgora UL. sv. Justa 25. Na srečo ni bilo nihče ranjen in tudi škoda na vozilih je neznatna.

Prijava nuklearnega materiala

Trgovinska zbornica opozarja vse tiste, ki imajo nuklearni material, da ga morajo prijaviti do 31. t. m. Prijava mora biti pisarna. Podrobnejša pojasnila se dobijo v uradu trgovinske zbornice v Goriči.

Globe mestnih stražnikov

V preteklem mesecu decembru so mestni stražniki v Goriči naložili 422 glob za razne prekrške. Od tega jih je bilo največ, in sicer 489, za prekrške proti cestnemu pravilniku, dve za prekrške proti gradbenemu pravilniku in ena za prekršek mestnega pravilnika. V teku meseca je konfederac polovili tudi 23 psov, ki so se klatili brez gospodarja.

Avtomobilist v Romansu hudo povozil ženo

Včeraj jutranj nekaj pred 9. uro so poklicali avto Zelenega križa iz Goriče v Romans, kjer je neki avtomobilist hudo povozil 65-letno Rozo Paulich por. Dr. Barbara iz Romansa, UL. Trieste 57. Odpejali so jo v goriško civilno bolnišnico, kjer jo ugotovili oteklino na reju, zlom desne noge in druge poškodbe. Žena je bila pri zdravstvenem pregledu še vedno v nezavesti in ji skušajo rešiti življenje.

Ponesrečenko je povozil profesor Don Tomiutti, ki se je ob tisti uropeljal z avtom fiat 600 v šolo kjer je imel učno uro. Žena je šla v trgovino po kruh ter se v vračala peš domov. Nesreča se je pripetila blizu njenega doma. Šofer je ostal nepoškodovan in tudi vozilo ni utrpelo posebne škode. Zapisnik o nesreči so napravili karabinjerji iz Romansa.

Ogenj povzročil 100.000 lir škode

Včeraj jutranj ob 6.30 so poklicali goriške gasilce v UL. del Goriče št. 4, kjer so se vnele saje v

Srce starega borca je začelo utripati z novo močjo. Ne glede na svoja leta je zgrabil za orožje kakor v ane svoje mladosti. Vstopil je kot prostovoljec med brambove kušeskega rajona v Moskvi, da bi se, kot je pravil, «boril za Moskvu in za Trst».

Po vojni se je C. Urban popolnoma posvetil literarnemu delu. Začel je prevajati največje slovenske pripovednike — Ivana Cankarja, Prežihovega Vranceja, z njegovim sodelovanjem je izšla knjiga verzov Franceta Prešerna, «Gorski venec» Petra Petrov — Njegaš in dr. V tistem času pa je tudi že začel pisati «Zgodbo o Viku».

«Zgodba o Viku» — to je zgodba o preprostom slovenskem fantu z začetka našega stoletja. Toda hkrati s tem je v njej prikazana tudi tipična zgodba sina majhnega, ponosnega slovenskega naroda, pravično in živopisno je upodobljena usoda delovne družine, naslikana pot, na katero je zavestno, ne da bi se bal nje in težav, stopil slovenski mladenič. Ta zgodba mladega človeka je poučna in izredna. Preprost slovenski fant, ki je postal pripovednik in zanesljiv zaščitnik pravic ljudstev, skozi izkušnje pogumen in prekaljen internacionalist — je resnični in rodni brat mladeničev, ki so se dvignili v borbo proti fašizmu in reakciji.

In vidite, zato so, ko je Cecilij Urban 6. julija 1958. leta umrl, ta bil v Moskvi, kot v njegovi rodni Sloveniji in v Trstu, počastili njegov spomin kot spomin na slavnega borca za srečo vseh narodov sveta, ki se je do poslednjega dne svojega življenja trudil za zmago miru in dela na vsem svetu.

NIKOLAJ TIRONOV

CECILIJ ZGODBA URBAN: O VIKU

Odlični dan za C. Urbana je bil dan otvoritve mednarodne književne razstave v Firencah 1922. leta, na kateri je bil, po priporočilu sovjetskega poslanika tov. Vorovskega, Urban imenovan za sekretarja sovjetskega oddelka.

Po končani razstavi je dobil Urban vabilo, naj odpotuje v Sovjetsko zvezo. Z veseljem je vabilo sprejel. Jeseni 1922. leta je že živel v Moskvi. Sovjetska zveza je postala njegova druga domovina. Vrsto let je delal v Moskvi ter dajal vse svoje znanje in izkušnje (znan je štirinajst jezikov!) redacijsko založniškemu in prevajalskemu delu. S posebnim veseljem je pripravljaj monografijo «Ideja borbe za nacionalno neodvisnost v slovenski literaturi».

Urban, ki je bil od mladih let priča neprestane borbe svojega ljudstva za osvoboditev, je postal priča novega atentata na spodob narodov — priča barbarskega napada fašističnih hord na Sovjetsko zvezo.

UREDNIŠTVO: TRST — UL. MONTECCHI 6, II., TELEFON 93-808 in 94-638 — Poštni predal 559 — PODRUŽNICA: GORICA: Ulica Silvio Pellico 1.-II., TELEFON 33-82 — UPRAVA: TRST — UL. SV. FRANCISKA št. 20 — Telefon 37.338 — NAROČNINA: mesečna 800 lir — Vnaprej: četrtletna 2.250 lir, polletna 4.400 lir, celoletna 7.700 lir — SFRJ: posamezna številka v tednu in nedeljo 50 para (50 starih dinarjev), mesečno 10 din (1.000 starih dinarjev), letno 100 din (10.000 starih dinarjev) — Poštni tekoči račun: Založništvo tržaškega tiska Trst 11-5374 — Za SFRJ: ADIT, DZS, Ljubljana, Stari trg 3/1, telefon 22-207, tekoči račun pri Narodni banki v Ljubljani 600-14-603-86 — OGLASI: Cena oglasov: Za vsak mm v širini enega stolpca: trgovski 150, finančno-upravni 250, osmrtnice 150 lir — Mali oglasi 40 lir beseda. — Oglasi tržaške in goriške pokrajine se naročajo pri upravi. — Iz vseh drugih pokrajin Italije pri «Società Pubblicità Italiana». — Odgovorni urednik: STANISLAV RENKO — Izdaja in tiska Založništvo tržaškega tiska, Trst.

SPORTSPORTSPORT

V NEDELJO V ČRNEM VRHU

Tekme v slalomu za kombinacijo SPDT

V nedeljo, 30. t. m. se bo v Črnem vrhu začela prva faza tekmovanja za alpsko kombinacijo SPDT. Tekrat bomo postavili količnice za navdušene slalomiste. Tekmovalci bodo sedva razdeljeni v kategorije:

Moški: člani — to je smučarji z dokajšnjo rutino, saj bodo morali prevoziti progo s 30 do 35 vrtni; začetniki — z njim ustrežno progo.

Zenske bodo tekmovalce v enotni kategoriji, proga bo imela od 10 do 15 vrtni.

Tekme se bodo začele ob 10.15. Vpisovanje za tekmovanje se bo zaključilo ob 9.45.

Da bi se izognili gneči in da bi omogočili prireditvenemu odboru jasnejšo sliko o številu udeležencev, prosimo tekmovalce naj se vpišejo in poravnajo vpisnino 100 lir na sedežu SKGZ UL. Geppa 9.

Ob priliki tekem SPDT organizira avtobusni IZLET V ČRNI VRH. Vpisovanje je na sedežu SKGZ UL. Geppa 9 ob uradnih urah do sobote, 29. t. m. Cena 1000 lir za člane, 1100 za nečlane. Odhod avtobusa ob 7.15 iz UL. F. Severo.

POSNET JE ŽE PROPAGANDNI FILM

Tudi v Zagrebu bo kmalu vse v redu za prvenstvo

LJUBLJANA, 26. — Tudi v Zagrebu, kjer bo prizorišče tekem B skupine svetovnega prvenstva v hokeju na ledu marca meseca, se marljivo pripravljajo na veliko prireditev. Pokritega drsališča, kot so si pred časom zamišljali, sicer nimajo, ker so svoječasne velike plošave v Zagrebu odgodele gradnje njih objektov. Bo pa tudi drsališče na Šalati primerno urejeno in z novimi močnejšimi hladilnimi napravami kos zahtevam in se po manjkanje pokritega drsališča najbrž ne bo odražalo na kvaliteto tekem.

Poleg samega drsališča in njegove čimboljše ureditve, imajo Zagrebčani v mislih še marsikaj. Ta

trgu pa bodo obesili velik transparent. Najzaslužnejšim hokejskim športnim delavcem iz Hrvaške so že poklonili vstopnice za ogled vseh tekem zagrebške skupine.

Razpisati nameravajo, podobno kot tudi ljubljanski organizatorji, po raznih evropskih državah cenik hotelskih storitev. To je postalo zadnji čas vse bolj pereče vprašanje, ker so se pojavile v tujih časopisih napake informacije, da bo v času svetovnega prvenstva bivanje v krajih «Hokeja 66» precej dražje. Za primer, da so cene za tuje turiste povsem sprejemljive, naj navademo, da je cena penziona v najdražjem ljubljanskem hotelu «Levi» v povprečju le malo nad 17 dolarjev.

V B skupini v Zagrebu bodo igrala ekipe po naslednjem razporedi: četrtek, 3. marca Norveška-Jugoslavija, Svica-VB, Zah. Nemčija-Romunija in Madžarska-Avstrija. V soboto, 5. marca bo prosi dan, Sreda, 6. marca Norveška-Romunija, Svica-Avstrija, Zahodna Nemčija-Jugoslavija in Madžarska-Avstrija, 7. marca Norveška-Avstrija, Svica-Jugoslavija, Zah. Nemčija-VB in Madžarska-Romunija, Torek, 8. marca bo prosi dan, Sreda, 9. marca Norveška-Madžarska, Svica-Zah. Nemčija, Avstrija-Romunija in Jugoslavija-VB. Četrtek, 10. marca Norveška-Svica in Madžarska-Zah. Nemčija, Petek, 11. marca Avstrija-VB in Jugoslavija-Romunija. Sobota, 12. marca, Norveška-Avstrija, Svica-Madžarska, Avstrija-Jugoslavija in Romunija-VB.

Zadnji dan «Hokeja 66» 13. marca bo B in B in A skupino prost dan, tako da bodo lahko tekmovalci in njihovi spremljevalci pristojstvali zadnjim tekmam A skupine v Ljubljani in razglasitvi rezultatov.

Ravno te dni je propaganda za obisk svetovnega prvenstva na vseh krogih svoje dejavnosti. Izdelan je bil propagandni film z naslovom «Hokej 66». Namenjen je predvsem prikazovanju po televiziji in ga bodo razposlali preko jugoslovanskega direktorija RTV televizijskim družbam širom po svetu. Razen tega je izdelan bilten z lepimi slikovnimi gradivom, ki prikazuje predvsem naše kraje pozimi. Tekst je slovenski, srbskohrvatski in angleški. V pripravi pa je že «poletna» verzija podobnega biltena.

Mnoga moštva že sedaj prosijo prireditelne odbor oz. jugoslovanskega hokejskega zvezo, da bi se nekateri tednov pred prvenstvom odpravila pri nas nekaj tekem. Zaradi pomankanja primernih igrišč in pa tudi domačih nasprotnikov, jim verjetno ne bo lahko ustreli.

BRUNO KRIZMAN

ING. LASIC

Postečam mestu Trstu

PRVI DEL

Človekovo rojstvo

Vesela pesem je bila nenadoma prekinjena: slišati je bilo krik, ki je bil bolj začuden krik, kot pa krik strahu in pljuskanja vode... Veseli težak je padel z ladijske stopnice. To se je pogosto dogajalo pri malce pospešenem natovarjanju, se posebej takrat, kadar je bil tovor težak in po obliki neprikladen, na morju pa je bilo močno valovanje, kot je bilo tako prav tisti dan. Navadno so tistemu, ki je padel v morje, vrtil konec vrvi, ta pa se je preklinjalje in otresaje se vode povzpela na pomol in znova nadaljeval s svojim delom.

Toda Jože Oblak ni ujel vrvi in se ni povzpela na pomol. Tovor mu je bil zlomil hrbtenico, tovariši so ga izvlekli iz morja in ga položili na pristaniški nasip v pričakovanju prihoda oblasti in ureditve vseh nujnih formalnosti, ki so v zvezi z odhodom človeka na oči svet.

Tako je tudi ležal nepremično na vročih, črnih ploščicah rodnega Trsta, plavalasi velikani z izizvalnim nasmehom na še ne belih ustnicah, ko je pritekla, hilpaje na ves glas, majhna ženska z velikim trehuhom. Ko je zagledala moža, je utihnila: saj vendar ni mogoče, da je umrl! Saj je vendar pred njo ves takšen kot vedno, ves cel in nepoškodovan, leži in se smehljaja... Ne, ne, to je preprosto omedlelica! In majhna ženska se z nepričakovano močjo dolgo in uporno tresla moža za ramena, trla je njegove noge, boste in mrzle od vode, trla je njegove roke — ogromne, temne težakove roke. In šele, ko se je z drhtečimi rokami dotaknila njegovega čela ter skušala dvigniti njegovo glavo, ji je strašna resnica preparala srce:

takšne marmornate hladne teže živi nikoli nimajo...

S presunljivim krikom je ženska padla na možovo truplo in njena pretresena notranjost je začela s težavnim delom darovanja življenja novemu človeku.

Sin se je predčasno rodil na vročih pristaniških ploščicah poleg trupla svojega očeta.

Raj na mansardi

Bil je slaboten, cimerav nedonošenček brez nohtov in obrvi. Mati, unčena od gorja, bi ga nikoli ne spravila na noge, če bi ne bilo v hiši sosed, ki so takoj priškolile na pomoč mladi vdovi. Bil sta dve — dve sestri, ki sta imeli mansardo poleg ostrote družine. Obe sta bili stari devici, obe sta bili stari že šestdeset let, obe sta bili visoki, suhi, kratkonosi in z očmi kot jagode. In obe sta boleli za nevrvalgičnimi noličnami na obrazu, razlika je bila samo v tem, da se je mlajši tresla glava od zgoraj nizdol in zdelo se je, kot da se z vsem strinja, medtem ko je starejša vrtela glavo od desne proti levi in zdelo se je, kot bi se ne mogla z ničemer strinjati. In zato so ji mase sosedje rekali Tetka Da in Tetka Ne. In vsi so bili že tako vajeni tega, pa tudi sestri sami, da je le malokdo vedel v tej veliki, sivi in večnadstropni hiši, prepolni ljudi, kakšni sta pravzaprav njuni pravi imeni.

Sestri sta vzeli otroka k sebi, ga položili v «rbovo košarico, polno vate in puha in jo postavili v kot poleg pečke ki sta jo, ne glede na poletje, prizadevno kurili noč in dan. Nad razbrazdanim obrazkom sta se sklanjali lepo po vrsti, prav tako kot stari parki, dve sivi glavi, ki sta zdaj odrekali, zdaj pa spol pritrjevali njegovi dvomljivi pravici do življenja.

(Nadaljevanje sledi)